

ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ರಹಸ್ಯ

ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನೇಹಣೀಯ

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಮಾನ್ಯ ತೀರ್ಥರು

ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಯಜ್ಞಾಪವಿತ ಏಕೆ? ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಏಕೆ? ಭೋಜನಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರಿಷೇಜನಾದಿಗಳು ಏಕೆ? ಇತ್ಯಾದಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ತಿಳಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಮಾಡಿ ಆಚರಿಸುವ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬಹಳ ಜನರು ಆಕ್ಷೇಪ ರೂಪವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಕ್ಷೇಪರೂಪದಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ವಿಶೇಷರೂಪದಿಂದ ಉತ್ತರಕೊಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕವಾದ್ದರಿಂದ

ಒಂದೆರಡು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ

ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಏನೆಂದರೆ, ಯಜ್ಞಾಪವಿತ ಏಕೆ ಎಂಬ ಅವರ ಆಕ್ಷೇಪಕ್ಕೆ ರಾಜದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಪೇದೆಗಳು ಉಪವೀತಾಕಾರವಾಗಿ ಪಟ್ಟಾಗಳನ್ನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಲೌಕಿಕ ನಿಯಮ ಏಕೆ? ಎಂದು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ಏಕೆ? ಎಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರೆ ಆ ಪೇದೆಗಳು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಸಲಾಂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ನಿಯಮ ಏಕೆ? ಎಂದು ಪ್ರತಿಬಂದಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ. ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಆಕ್ಷೇಪ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ವಿತಂಡರೂಪದಿಂದಲೇ ಉತ್ತರಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ "ಕಥಾಲಕ್ಷಣ" ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ ಪ್ರತಿಬಂದಿ ರೂಪವಾಗಿ ವಿತಂಡ ಉತ್ತರವನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟು, ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ನಮ್ಮೀಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಅದರ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ.

ಧರ್ಮಾಚರಣದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಹ ಅದರ ಪೂರ್ಣ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ

ಎನೆಂದರೆ ಸಾತ್ವಿಕ, ರಾಜಸ, ತಾಮಸರೆಂದು ಜೀವರುಗಳು ಶ್ರೀವಿಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜಸ ಮತ್ತು ತಾಮಸ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯು ಬರಬಾರದು. ಅವರಿಗೂ ಶ್ರದ್ಧೆ ಬಂದು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಹಾವಿಗೆ ಹಾಲು ಕುಡಿಸಿದರೆ ಅದು ವಿಷವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಪ್ರಾನಃ ಬಾಧಕವಾಗುವಂತೆ, ಆ ರಾಜಸ, ತಾಮಸ ಜೀವಿಗಳು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾರ್ಥಕಂಟಕರಾಗುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರಬಾರದೆಂದು ಶಾಸ್ತ್ರಕಾರರು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವಾಗಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಹೇಳಿದೆ ಗೌಪ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಈಶ್ವರನು ರಾಮಕೃಷ್ಣದ್ವಾರಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ನಟನೆ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪ ಜೀವಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ತಾಮಸ ಜೀವಿಗಳು ಸತ್ಸಂಗ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳವರಾಗುತ್ತಿರಲು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈಶ್ವರನು ಬುದ್ಧಿವಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಜಗದೀಶ್ವರನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೂ ಇದೇ ಕಾರಣ. ಜೀವರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾಗಿ ತೋರಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಶರಣಾಗತರಾಗಿ ಅದು ಕೊಡು, ಇದು ಕೊಡು, ಮೋಕ್ಷಕೊಡು ಎಂದು ಹತ ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಶರಣಾಗತರಿಗೆ ಅಭಿಷ್ಪ್ರೇಕೊಡದೇ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟರೇ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ಸೃಷ್ಟಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿ ಎತಕೊಂಡು? ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಸಾಧನಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದರ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಆ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಜೀವರುಗಳು ಇದ್ದು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ಸಾಧನ ಮಾಡಬೇಕು ಅಂತ ದೇವರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ತೋರ್ಕೆದಲ್ಲಾಗ ಅಗಭರ ಶ್ರೀಮಂತ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದುಡ್ಡಿನ ಮಹತ್ವವೇ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಷ್ಟಪಟ್ಟಿ ದ್ರವ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದಾಗ ವಿಶೇಷವಾದ ಆನಂದವು ಅನುಭವಸಿದ್ಧವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಧರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹುಕಾಲ ಗುರುಗಳ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ಕಷ್ಟದಿಂದ ಧರ್ಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಮತ್ತೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಆಚರಣೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದರ ಪ್ರಾಣವಾದ ಫಲಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಅದರ ಮಹತ್ವವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ತೋರ್ಕೆದಲ್ಲಾಗ ಯಾವುದು ಶ್ರೀಷ್ಟವಸ್ತುವೋ ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದ ಶ್ರೀಷ್ಟವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಸುಲಭ ವಿದ್ಯೆಯೂ ದೊಡ್ಡ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಅಂಥ ಶ್ರೀಷ್ಟವಸ್ತುವಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೆಲವೇ ಸೂಕ್ಷ್ಮದಶೀಲಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಇತರರು ಆಬಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿ ದ್ವಾಪರದರಾಜನು ಮತ್ತೊಂದು ಯಾಜೋಪಯಾಜರೆಂಬ ಮಹಣಿಗಳಿಂದ ಯಜ್ಞ ಮಾಡಿಸಿದನು.ಆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪತ್ನಿಗೆ ಮಂತ್ರಪೂತವಾದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು.ಅವಳು ಯಜ್ಞಸಭೆಗೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರಲಲ್ಲ.ಆಗ ಆ ಖಣಿಗಳು ವೇದಮಂತ್ರಗಳಿಂದ ಆ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಯಜ್ಞಕುಂಡದಲ್ಲಿ,ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವಂತೆ,ಹೋಮ ಮಾಡಿದರು.ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ಮತ್ತು ದೈವದೀ ಎಂಬುದಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಯಜ್ಞಕುಂಡದಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಂದರು.ಆ ದೈವದಿಯೇ ಪಂಚಪಾಂಡವರ ಪತ್ನಿ.ಅವಳ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಭೂಭಾರಭೂತರ ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕುರುಕ್ಕೇತ್ತದಲ್ಲಿ ಮಹಾಯುದ್ಧವಾಯಿತು.ಇಲ್ಲಿ ವೇದಮಂತ್ರದ ಪ್ರಭಾವ,ಯಜ್ಞದ ಪ್ರಭಾವ,ಖಣಿಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಿಷಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಇದರ ಕಾರಣ ಭಾವವು ಯಾವ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಿಂದಲೂ ಉಂಟಾಗಿಸಲೂ ಕೊಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.ಅಪ್ಪು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇದೆ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ.ಅದನ್ನು ಕೆಲವರೇ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ಯ.ಅಲ್ಲಿಬುದ್ಧಿಗಳಿಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅದರ ವಿವರವು ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿಲ್ಲ."ಶಾಸ್ತ್ರಾತ್ಮಾ ಶಾಸ್ತ್ರಂ ಪ್ರಮಾಣ್ಯಂ ತೇ ಕಾರ್ಯಾಕಾರ್ಯವ್ಯವಸ್ಥಿತೌ" ಎಷ್ಟು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ನಂಬಿ ಆಚರಿಸುವುದೇ ವಿವೇಕಿಗಳ ಲಕ್ಷ್ಯ.ಎಪ್ಪು ಸಾಧ್ಯ ಉಂಟೋ ಅಪ್ಪು ಅದರ ಮಹತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸತ್ಯಂಗವೇ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಅದರ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಾಧನವಾಗಿದೆ.ಆದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮಚಿಜ್ಞಾನಾರ್ಥಿಗಳು ಸತ್ಯಂಗ ಮಾಡಬೇಕು.ಒಣಿಯ ಹೊಲಸು ನೀರು ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಪವಿತ್ರವಾಗುವಂತೆ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪ್ರತಿಬಂಧಕ ಪಾಪಮಾಡಿದವರು ಸತ್ಯಂಗದಿಂದ ಪವಿತ್ರರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸೇವಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ಜ್ಞಾನವು ಉದಯಿಸುತ್ತದೆ.ಸಜ್ಜನರ ಲಕ್ಷ್ಯವೇನೆಂದರೆ "ತೇ ಸಂತೋ ಬ್ರಹ್ಮಣಿಷಿತಾಃ" ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಾದವರೇ ಸಜ್ಜನರು ಎಂದು ಆಚಾರ್ಯರು ತತ್ತ್ವಾಂಶದ್ವೇಶಿತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.ನಾರದರು ಹಿಂದಿನ ಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ದಾಸೀಪ್ರತ್ರಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದಾಗ ಬದು ವಷಟದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಚಾತುಮಾಣಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರಾದ ಯತಿಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಕಾರಣ ಅವರ ಅನುಗ್ರಹ ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದಿಂದ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಯಿತು.ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ದಂಡ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡು,ಅವರ ಸೇವೆ ಮಾಡು.ಅವರನ್ನು ಸಂತೋಪಪಡಿಸಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡು, ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿರುತ್ತದೆ.ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠರು ಬಹಲ ಕಡಿಮೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಹೇಳಬಹುದು.ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಬಹು ಕಷ್ಟಸಾಧ್ಯವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾತ್ರಿವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಪ್ರಕಾಶ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಸಿಗಲಾರದೋ ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನ ರಾತ್ರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶವು, ಉತ್ಕಳಪ್ಪವಾದದ್ದು

ಸಿಗಲಾರದೂ.ಆದರೂ ,ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪದಂತಿರುವ ಸಣ್ಣಪ್ರಕಾಶವನ್ನು
ಅವಲಂಬಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಹಾಗೆ ಈಗ ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದಷ್ಟು ಪ್ರಯುತ್ತ ಮಾಡಿ
ಧರ್ಮವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಅಗತ್ಯ.ಇಲ್ಲವಾದರೆ ರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ದೀಪವು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಇಲ್ಲದವನು ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದ ಅನಧರ್ಮವನ್ನು
ಅನುಭವಿಸುವಂತೆ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಚ್ಛಾನುಸಾರ
ಇದ್ದವನು ಅಧೋಗತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾನೆ.ಈ ಕಲಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೂಣಿ ಧರ್ಮಾಚರಣೆ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದಷ್ಟು ಆಚರಿಸಿದರೂ ಪೂಣಿಧರ್ಮಾಚರಣದ
ಮಹಾಫಲವೇ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತದೆ.ಸುಭಿಕ್ಷೆ ಇದ್ದಾಗ ಅನ್ವದಾನ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಷಿಂತಲೂ
ದುಭಿಂಕ್ಷೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನ್ವದಾನ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಫಲಹೆಚ್ಚಿ.ಅದರಂತೆ ಈ ಅಧರ್ಮ
ಪ್ರಚುರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಇದ್ದಷ್ಟು ಧರ್ಮವಾಡಿದರೆ ಪೂಣಿಫಲವು
ಬರುವುದು.ಅದ್ದರಿಂದ ಧರ್ಮದ ತತ್ತ್ವ ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಆರಂಭಿಸುತ್ತೇವೆ.